

Hej, två frågor har vi berört:

farmor/farfar vs barnbarnen. A har formulerat frågan och vi har samtalat kring svaret, men inte formulerat klart. Några punter att ta fasta på

- ✓ jobbiga barn – fel uppfostran!?
- ✓ Den äldre generationen vill leva sitt eget liv
- ✓ släkten/klanen betyder allt mindre
- ✓ mellangenerationen har en viktig roll i sammanhanget
- ✓ barnbarnen är livets efterträtt!?

Tystnadskulturen på gott och ont. Varken frågan eller svaret är klart. Vårt samtal kring frågan har gällt (jag skriver från mina anteckningar)

- ✓ chefens inställning till en person påverkar gruppen
- ✓ släktrauma kan utgöra en böld som ingen törs riva i
- ✓ trauma som förtigits – det gör för ont att ta upp
- ✓ det finns en maktstruktur som ingen vågar bryta och vågar inte uttrycka sin mening med risk för repressalier
- ✓ det kan finnas något positivt att inte störa eller ifrågasätta gruppsammanhållningen
- ✓ kulturella regler styr i hög grad vilka ämnen som det råder tystnad kring
- ✓ hur löser man upp en tystnadskultur?
- ✓ det borde gå genom kommunikation
- ✓ lobbying inom gruppen – hitta meningsfränder
- ✓ hitta en alternativ ledare till den som bidragit till tystnadskulturen
- ✓ någon vågar sticka upp och utmana
- ✓ konsult/psykologhjälp

Trots långt uppehåll i våra samtal har jag inte haft ork till att formulera några förslag till fråga/svar. Frågan om tystnadskulturen berör ändå i hög grad kriget i Ukraina. Den förändrade världsordning som pågår just i detta nu har vi nog alla behov av att tala om. Mitt förslag är därför att ha ett mer ostrukturerat samtal omkring våra tankar och att vi delar med oss sådant vi läst eller hört.

Vi ses i morgon, måndag 14 mars. Skicka sms om du är förhindrad!

/Per-Johan